

POVEȘTI CU SUFLET

1

FIFICA ȘI ZIZICA, GÂȘTELE CARE DESCOPERĂ CALCULATORUL

— un basm modern —

DENISA EFTEMIE

INTERNETUL
și Lumea

COMUNICARE
GLOBALĂ

PRIETENI
FĂRĂ FRONTIERE

PASTEL

CUPRINS

<i>I. Secretul cel mare</i>	9
<i>II. Drumul prin canal și o aglomerație de zile mari</i>	23
<i>III. Minunea cu luminiță</i>	33
<i>IV. Finalul fericit</i>	43

A fost odată, pe un iaz liniștit, înconjurat de stuf și de nuferi, unde Luna se reflecta în apă ca într-o oglindă de argint...

LBRIS

We know
books

I.

Secretul cel mare

Era o seară liniștită pe iaz. Stuful foșnea ușor, Luna își privea chipul în apă, nedumerită de zgomotul celor două găște, Fifica și Zizica.

Cele două prietene stăteau exact în mijlocul iazului, ca de obicei, și discutau atât de aprins, încât nici nu observară că se înserase de-a binelea.

Fifica era o găscă de toată isprava, năbădăioasă, explozivă și gata de gâlceavă, ca un cocoș în zi de bălci. Râdea tare, vorbea și mai

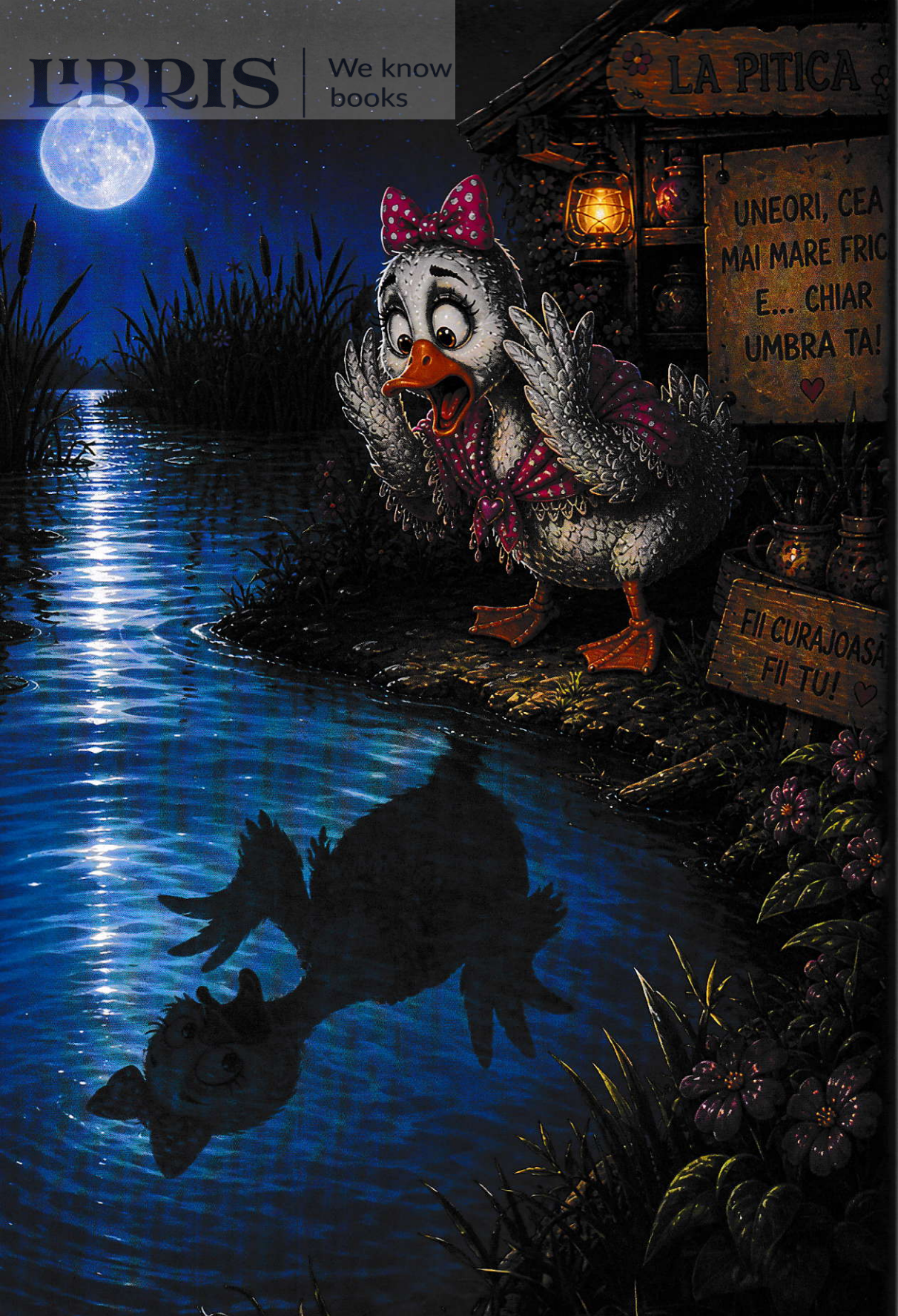
LIBRIS

We know
books

LA PITICA

UNEORI, CEA
MAI MARE FRIG
E... CHIAR
UMBRA TA!

FII CURAJOASA
FII TU!

tare, și nu se lăsa mai prejos de nimeni, nici chiar de vântul care mai cuteza să-i ciufulească penele.

Zizica, în schimb, era frumoasă ca o zi de mai și elegantă ca o prințesă de baltă, dar, vai, ce inimă de iepure îi bătea sub penele acelea mătăsoase!

Zizica se speria de orice: de broaștele care orăcăiau prea tare, de vântul care foșnea prin stuf, dar, mai ales, de umbra ei, care o pândea din apă ori de câte ori Luna se uita la ea, și care, uneori, nici nu părea că mai seamănă cu ea...

Odată, se spune, a țipat de trei ori la rând doar pentru că a văzut un melc mișcându-se.